

Wprowadzenie

Warsztat Nr 4 zrealizowany został w dniu 22 listopada 2014 r., w godz. 9.40-11.40 w ramach kontynuacji projektu *ARES Artistic Educational System for the Social Inclusion of young Lesbian, Gay, Bisexual and Transgender adults (AR.E.S)*, numer umowy: 2013-1-IT2-GRU06-52307 6.

Zajęcia przeprowadziła Tatiana Duklas, socjolog, edukator seksualny.

Zajęcia odbyły się w kameralnej atmosferze, w małej 6 osobowej grupie. Wszyscy uczestnicy brali udział w poprzednim warsztacie, zatem były to osoby zaznajomione z tematem LGBT.

Prowadząca rozpoczęła od prośby przypomnienia imion oraz zapytała o zaistniałe zmiany w okresie między spotkaniami.

Przebieg zajęć

WARSZTAT 1. Wprowadzający do dyskusji, bez projekcji filmu

Prowadząca zaproponowała udział w dyskusji wraz z wyborem stanowiska w następującym układzie: 1) tak; 2) nie i 3) nie wiem/nie mam zdania. Następnie poprosiła uczestników o zajęcie stanowiska wobec następującej tezy: **Czy większość heteroseksualna może posiadać/ głosić opinię nt. LGBT?**

Studenci uznali, że większość heteroseksualna może posiadać własną opinię nt. społeczności LGBT. Zwrócili uwagę, że opinia społeczna może ulegać zmianie wraz ze wzrostem poziomu wiedzy nt. LGBT lub posiadania osobistych doświadczeń z reprezentacją LGBT, co jest zjawiskiem normalnym i odnoszącym do kształtowania postaw i opinii nie tylko wobec mniejszości seksualnych.

WARSZTAT 2. Projekcja Filmu „Still Landscape” (8,52 min)

W tym samym układzie 3 możliwych odpowiedzi wraz z uzasadnieniem po projekcji filmu prowadząca zaprosiła do dyskusji i odpowiedzi na następujące pytanie: **Rodzice powinni akceptować wybory orientacji psychoseksualnych swoich dzieci?**

Studenci uznali, że rodzice powinni akceptować wybory swoich dzieci. Stwierdzili, że orientację psychoseksualną należy zaakceptować, ponieważ w przeciwnym razie można stać się wrogiem własnego dziecka.

W tej dyskusji pojawiła się kwestia adopcji dzieci w związkach homoseksualnych. Jeden ze studentów zdecydowanie zanegował kwestię adopcji, uznał bowiem, że dzieci ze związków homoseksualnych będą stygmatyzowane społecznie przez rówieśników w szkole.

Studentka stwierdziła, że szkoła jest miejscem o wysokim stopniu nietolerancji wszelkiej, nie musi się to wiązać z kwestiami społeczności LGBT. Podała przykład nastolatka ze szkoły ponadgimnazjalnej w Goleniowie, gdzie uczeń jest dyskryminowany przez rówieśników, co gorsze - za aprobatą części grona pedagogicznego.

Uczestnicy stwierdzili, że sposób wychowania rodziców, a następnie wychowanie własnych dzieci ma wpływ na orientację seksualną. Według studentów orientacja seksualna to fizjologia, oznacza to, że cyt. „wychowanie może ją uśpić”, czego konsekwencją w przyszłości może być rozpad małżeństwa. Uczestnicy uznali, że takich rodzin jest wiele.

Przykład podała studentka, opowiedziała o małżeństwie znajomych rodziców z 30 letnim stażem i dwojgiem dorosłych dzieci, którzy do niedawna funkcjonowali jako tzw. dobra rodzina. Cyt. „Panu się odmieniło”, a być może jak podsumowała prowadząca w końcu do niego dotarło, że jest gejem.

Inna studentka uznała, że w dawnych czasach cyt. „każdy się wstydził; teraz dużo się słyszy...”. „LGBT jest w modzie”. Słyszała o inicjacji homoseksualnej wśród gimnazjalistów.

WARSZTAT 3. Film Sin decir nada (13,48 min)

Analogicznie jak w poprzednim warsztacie studenci mieli zaprezentować swoją postawę wobec 2 tez:

1. Teza: **Związki damsko-damskie są szczęśliwsze od heteroseksualnych?**
2. Teza: **Czy w związkach gejowskich/ lesbijskich dzieli się role społeczne na damskie i męskie?**

Wobec 1 tezy w grupie nie było jednoznacznej opinii. Część uczestników uznała, że w kobiecych związkach jest więcej zazdrości. Inni z kolei nie dostrzegli by związki lesbijskie były szczęśliwsze od heteroseksualnych. Uznali bowiem, że jest to indywidualna kwestia każdego człowieka lub i pary, którą tworzy z partnerem.

Podział ról społecznych na typowo damskie i męskie uznała część uczestników, podkreślili, że przenosi się to również na autoprezentację i sposób ubierania. Inny student nie potwierdził takiej zależności, a opinię swoją opierał na znajomości pary kobiet, nie dzielących ról na damskie i męskie oraz bardzo kobiecych w autoprezentacji i ubiorze.

WARSZTAT 4. Film Cuba y la noche (14,06 min)

Studenci mieli odnieść się do następującej tezy: **Transseksualność to marginalny problem w Polsce?**

W tej dyskusji kończącej zajęcia prowadząca przede wszystkim skupiła się na wyjaśnieniu terminu trans płciowość, transseksualność. Następnie wyjaśniła kolejne niejasne pojęcie, często błędnie utożsamiane z transseksualnością, tj. transwestyta – czyli mężczyzna (niekoniecznie homoseksualny) przebijający się za kobietę.

W subkulturze gejowskiej, szczególnie w klubach nocnych - transwestytyzm współwystępuje z obecnością scenicznych „drag queens” i jest częstym motywem działalności rozrywkowej.

Ewaluacja

Spośród 6 uczestników zajęć, czworo uzupełniło ankiety ewaluacyjne. Dwie kobiety i dwóch mężczyzn.

Mężczyźni ocenili przeprowadzone zajęcia następująco:

1. Jeden respondent zdecydowanie zgodził się, a kolejny zgodził w następujących kategoriach:
 - treść filmów spotkała się z moimi oczekiwaniami
 - będę umiał zastosować nabytą wiedzę
 - treść filmu była dobrze zorganizowana i zrozumiała
 - zaprezentowane materiały były związane z tematyką spotkania oraz użyteczne
 - osoba prowadząca miała odpowiednią wiedzę
 - jakość komentarzy była na dobrym poziomie
 - podczas warsztatów panowała dobra atmosfera
 - czas przewidziany na pytania i dyskusję był odpowiedni
2. Dla obu treści filmów nie były niczym nowym.
3. Jeden respondent ocenił warsztaty bardzo dobrze, kolejny – dobrze.

Kobiety oceniły zajęcia następująco:

1. Jedna respondentka zdecydowanie zgodziła się, a kolejna zgodziła z tezą, że treść filmów spotkała się z ich oczekiwaniami;
2. Obie respondentki zdecydowanie zgodziły się w odniesieniu do poniższych kategorii:
 - będę umiała zastosować nabytą wiedzę
 - treść filmu była dobrze zorganizowana i zrozumiała
 - zaprezentowane materiały były związane z tematyką spotkania oraz użyteczne
 - osoba prowadząca miała odpowiednią wiedzę
 - jakość komentarzy była na dobrym poziomie
 - podczas warsztatów panowała dobra atmosfera
 - czas przewidziany na pytania i dyskusję był odpowiedni;
3. Dla obu respondentek treści filmów nie były niczym nowym;
4. Obie panie uznały warsztaty za bardzo dobre.